هرکس قرآن را با صدای خوش نخوانَد، از ما نیست.

از ابولُبابه، بشیر بن عبدالمنذر رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ لَمْ يَتَغَنَّ بِالقُرْآنِ فَلَيْسَ مِنَّا»: «هرکس قرآن را با صدای خوش نخوانَد، از ما نیست».
[صحیح است] [به روایت ابوداوود]

در این حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم به قرآن خواندن با صدای خوش تشویق می کند. و «تغني بالقرآن» به دو معنا می باشد: 1- «مَنْ لَمْ يَتَغَنَّ به» یعنی هرکس با صدای خوش قرآن نخواند، در این زمینه بر راه و روش ما نیست. 2- به معنای «من لم یستغن به» می باشد یعنی هرکس به قرآن اکتفا نکند و هدایت را از جز آن بخواهد، از ما نیست. تردیدی نیست که هرکس هدایت را از جز قرآن بخواهد، الله متعال او را گمراه می کند. پناه بر الله. بنابراین حدیث مذکور بر این دلالت دارد که شایسته است قرآن با صدای خوش خوانده شود و به آن کفایت شود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6276